

Je ještě nějaká naděje na reformu EU? - ptá se europoslanec Ivan David

- CZ24 News | 25. června 2022

EU: Nechci zpochybňovat, že se EU mění, ale rozhodně nemohou souhlasit s představou, že do určité doby se EU vyvíjela hezky a pak se cosi pokazilo, od těch dob se nám nelíbí, ale je naděje, že se zreformuje k naší spokojenosti a radosti.

Protože to, čím je EU dnes měla v genech. To k čemu dnes dochází, to si přáli její dodnes oslvaovaní zakladatelé ale i věrozvěsti k nimž patří někdejší československý občan rakouskojaponského původu Richard Mikuláš Coudenhove-Calergi se svojí hraběcí představou pracující třídy. Tento dodnes v Evropské unii velmi oceňovaný vizionář napsal v Panevropském manifestu: Mnohost národů bude nahrazena budoucí euroasijsko-negroidní rasou, velmi podobnou starým Egypťanům.“

G. Brock Chisholm, bývalý ředitel Světové zdravotnické organizace řekl:

„Co lidé musejí všude rozvíjet, to je kontrola porodnosti a smíšená manželství (mezirasová), za účelem vytvoření jediné rasy v jediném světě, závislé na centrální autoritě.“.

Každé dva roky jsou evropeisté odměňováni Evropskou cenou Coudenhova-Kalergiho ti, kteří se obzvláště vyznamenali v naplňování jeho zločinného Plánu. Mezi nimi jsou osobnosti kalibru Angely Merkelové, která dostala tuto cenu jako první v roce 2010. Na fotografii se vedle Merkelové tlemí Bernt Posselt, v roce 2012 na speciálním kongresu ve Vídni, který se konal na oslavu 90 let panevropského hnutí obdržel Herman van Rompuy.

V srpnu 2016 pravil Jean Claude Juncker, že hranice jsou nejhorší politický vynález.

Herman Von Rompuy řekl: „V EU již nesmí být místo pro slova jako národ a vlast ve smyslu národním. Nová Evropa musí vymazat tyto pojmy ze slovníku. V EU není pro tyto pojmy místo. Čím dříve si to všichni uvědomíte, tím lépe.“

Jean Monet, zakladatel EU je autorem výroku: „Lidé musí být vedeni k superstátu, aniž by věděli, co se s nimi děje.“

Náměstek ministra zahraničí Německa Michael Roth skromně poznamenal: Jako největšímu členskému státu EU náleží Německu vůdčí role, i jestli si to přejeme nebo nepřejeme. Tuto úlohu musíme přijmout.“

Bývalý předseda Evropského parlamentu Martin Schulz varoval:

„Potřebujeme ducha evropského společenství. A v případě nutnosti to musí být VYNUCENÉ SILOU. Nelze – a já patřím k lidem, kteří to říkají-, abychom v XXI. století globalizaci a globální problémy řešili nacionalismem. V jistém okamžiku je třeba bojovat

a je třeba říct, že v případě nutnosti budeme proti jiným bojovat, abychom dosáhli svého cíle.“

K Brexitu řekl: „Není filosofií EU, aby dav rozhodoval o svém osudu.“

Takže to co vidím e jsou chyby, nedokonalosti, které jejich strůjci rádi opraví, nebo záměr. Jsem přesvědčen o tom druhém.

Jak ještě vysvětlit, že Evropská unie není a od počátku nebyla dobročinný spolek?

Evropská unie předstírá, že je státní útvar, ale je jen mezinárodní organizací založenou na smlouvě zemí, které k ní přistoupily. Ale

Evropská unie chce být nadnárodním nadstátním celkem.

Za Evropskou komisí stojí nadnárodní korporace, ale nepředstavujme si je jako žebráky podobné Babišovi. Tito lidé dobře vědí, že jejich skutečné záměry a cíle by se nelíbili a musejí se smířit s demokratickou tradicí druhé poloviny dvacátého století. Jde jim o dosahování souhlasu, demokratické rozhodování informovaných občanů je pro ně noční můrou. Podle toho demokracie v EU vypadá. Oficiálně se mluví o „určitém demokratickém deficitu“. Není tady místo pro podrobnější popis, jak ve skutečnosti v EU probíhá rozhodování.

Ve skutečnosti vládne Evropská komise, ačkoli se může zdát, že zákonodárci jsou společně Evropský parlament a Evropská rada. Evropská komise je úřednický aparát, který pracuje na shora zadaných úkolech a blaho úředníků záleží na spokojenosti nadřízených. Úkoly jim nezadává demokraticky volený sbor, ale ti, kteří dobře chápou a tak postupují, mohou-li použít trefné vyjádření Karla Poláčka. Nejvyšším blahem je maximalizace zisku, i když to vypadá, že cílem je kumulace ztrát až k naprostému rozvratu.

Evropský parlament je dosud volen celkem demokraticky, ale problém je v jeho kompetencích. Ty se podobají spíše parlamentům konstitučních monarchií, v nichž měly vzbuzovat dojem demokratické korekce absolutistické moci.

To, co překáží jsou státy v nichž parlamenty více méně prosazují jakýsi veřejný zájem. Poslanec a bývalý předseda Zemědělského výboru a italský člen socialistické frakce Paolo De Castro zvedá varovně prst se slovy: „To nejhorší, co by se nám mohlo stát je renacionalizace“, aby si státy o svých záležitostech rozhodovaly samy. Stejně mínění má velká většina Evropského parlamentu s výjimkou naší frakce Identita a demokracie nálepkované jako populistická nebo dokonce fašistická, větší části konzervativní frakce a menší část frakce lidovecké. Proto mají být státy, jejichž parlamenty a vlády se vzpěčují potrestány. To se týká například Polska a Maďarska.

Poslanci Evropského parlamentu žijí pod hrozbou, že se o jejich hlasování dozvědí občané v jejich zemi na jedné straně a hrozbou nelibosti většiny vlastní frakce na straně druhé.

Ti, kteří vládou Evropskou komisí si přejí další a další nástroje moci Evropské unie nezávisle na mínění občanů v členských státech. Radikální, jak oni říkají ambiciózní cíle prosazuje většina Evropského parlamentu. V současné době je na řadě prosazení dalších oblastí, v nichž se má v Evropské radě rozhodovat kvalifikovanou většinou, tedy bez ohledu na menšinu států v nichž by byli proti. Jde o mezinárodní politiku k níž se počítá také obranná, ve skutečnosti útočná politika a samozřejmě sankce včetně sankcí proti neposlušným státům.

V Evropském parlamentu se podařilo prosadit návrh jako podnět pro další práci Evropské komise,

aby implementace norem do zákonů jednotlivých národních států nezdržovala záměry Evropské unie, tedy těch, které jí ve skutečnosti ovládají, proto by měla Evropská unie být řízena mnohem více nařízeními, které jsou přímo vykonatelné a méně směrnicemi, které je třeba schvalovat v národních parlamentech.

Lidovecký europoslanec Zdechovský na svém twitteru před týdnem prohlásil:

„Česku hrozí pokuta od Evropské komise, protože naši zákonodárci nestíhají schvalovat unijní směrnice. Problém se táhne od Babišovy vlády. Místo rychlého a efektivního projednávání se často blokuje a obstruuje. Pak nám hrozí postihy ... Tohle musíme změnit!“ Konec citace. Který diktátor označoval parlament za žvanírnu? Podrobíme se definitivně diktátu cizích zájmů jak žádá Zdechovský a s ním většina Evropského parlamentu?

V současné době Evropská unie za souhlasu zástupců všech států usiluje o dvojitou sebevraždu. Organismus úmyslně oslabený proticovidovými opatřeními má být podroben Zelenému údělu, který sice klima nezmění ani o milimetr, za to zlikviduje těžce poškodí hospodářství a tím i sociální situaci občanů a současně spouští železnou oponu trochu dál na východ, ale tentokrát i na jih.

Většina států světa bude mít suroviny a odbytové možnosti a dnes i technologie, zatímco Evropská unie bude mít pevné postoje. Je to jako když se sebevrah zastřelí s hlavou v oprátce.

Samozřejmě pokračují pokusy o sebepoškození masovou imigrací osob, které se rozhodně nebudou chtít přizpůsobit. Tentokrát, a hezky znějící názvy, to oni umí, pod heslem „usnadnění příchodu talentů“. Talentem se nemíní vysoká kvalifikace, talent v tomto případě znamená i schopnost, nikoli nutně ochotu negramotného imigranta mýt nádobí nebo provádět jednoduché práce u pásu.

Nevadí, že islamizace Západu je už nezvratná.

Nedávno mi někdo položil otázku, která se nabízí. Jsou to spíše idioti nebo zločinci? Nemusel bych být soudním znalcem, abych věděl jako každý, že idiot se snadno stane zločincem, je-li naveden. Jestliže lze někoho navést využívaje jeho duševní slabosti, pak je to zřejmě idiot. Za takové navádění je vyšší trestní sazba. Je-li navádění zaměstnáním jako u žurnalistů náleží za ně odměna.

Proto se komisařka Jourová zabývá zaváděním cenzury na unijní úrovni, na rozdíl od Rakušana a Petra Fialy, kteří tak činí na domácí úrovni. Neinformovaní lidé vycházejí z chybných premis a proto mohou dospět jen k chybným závěrům, tedy takovým, které poškozují jejich zájmy. Jde o to, aby se ani lidé schopní kritického náhledu ke korigujícím informacím nedostali. To je další velmi důležitý směr reformy EU.

V Evropské komisi vládnu také korupce a strach. Jde o statisíce dobře placených lidí, kteří mají co ztratit a strach chovat se jinak než jako ovce a všemu přitakávat.

O reformě Evropské unie mluví všichni. Ale nemluvil bych v souvislosti s možnou reformou o naději, ale o hrozbě, ne-li jistotě, že s ní bude méně vlivu států a národů a více přímo vykonatelných direktiv z našim občanům nepříznivé vůle. Taková je totiž vůle hybatelů Evropskou komisí a většiny Parlamentu i Rady.

Současná situace je přelomová a svět již nikdy nebude takový, jaký donedávna byl. O to větší odpovědnost mají všichni, kteří mohou uplatňovat svůj vliv ve prospěch slušných občanů.

(vystoupení Ivana Davida na konferenci Institutu svobody a přímé demokracie 18. 6. 2022)

Autor: Ivan David